

Marija Kmetova

49

Sveti Francisek Asiski

Po Jezusu, križanem, mi vlij moči v dušo, v srce, v to ubogo telo, ki je še vedno zemlja v njem in, ki toži v železnih okovih...«

Glas ji je zastal, pogledala je z vso dušo Frančiška in je vedela, da poslednjikrat govori z njim.

»Sestra Klara, ti najzvestejša, blagoslavljam te, kakor te najbolj morem: Moč Očetova bodi s Teboj, ljubezen sinova Ti napolni srce, luč Svetega Duha ti razsvetli pot! Zahvaljena bodi za vso skrb, zahvaljena za tolažbo, zahvaljena za vse te nežne dobre čeveljčke...«

Z Bogom sestra Klara! Pojdem, glej kakor sem odšel z gore La Verna in se nikoli več ne povrnem. Ne žaluj! Še malo in se vidiva v nebesih in bova pri kralju vseh kraljev z vsemi brati in sestrami na vekov veke. Amen.«

Ko so se vrnil bratje iz Assisija, so povedali, da je tako ganila Sončna pesem posvetno gosposko in škofa, da je pokleknil župan pred škofa in mu dejal: »Iz ljubezni do našega gospoda Jezusa Kristusa in do njegovega služabnika Frančiška vam iz srca odpuščam in hočem storiti vse kakor je Vam všeč!« A škof se je sklonil, dvignil svojega bivšega nasprotnika, ga objel in poljubil, rekoč: »Meni, meni, ki sem duhovskega stanu, se spodobi, da sem ponižen in miroljubn! A prav zelo sem jezav, zato te prosim, da potрпиš z menoj.« Frančišek se je zelo razveselil te novice in je vzkliknil: »Gospod zahvalim se Ti za to svojo pesem, ki je premagala hudobne duhove nemira!« Potem je dejal bratom: »Štirideset dni sem bival pri sestrah, zdaj odhajam, da storim, kakor mi je dejal gospod kardinal in me preiščejo zdravniki v Rieti. Pojdimo v božjem imenu!«

»Prosim te, ljubi moj brat,« je vprašal Frančišek zdravnika, »kako je z menoj? Povej mi resnico!«

»Bo že,« je odvrnil zdravnik in se zagledal v stran. »Z Božjo pomočjo se ti utegne obrniti na bolje.«

»Nikar, dragi moj,« je dejal smehljaje se Frančišek, ne varaj me! Nič ne de, ne bom se prestrašil, vendar

odgovori odkrito: koliko časa bom še živel?«

Tedaj je zdravnik dejal naravnost: »Takole – do konca septembra ali začetka oktobra.«

Frančišek je pogledal v daljavo in zavzdihnil. Potem je iztegnil roke proti nebu in vzkliknil: »Pozdravljena sestra smrt!« Bridko se je zganilo v srcih bratov, ko so to zaslišali. Zdravnik si je nehote utrnil solzo. Frančišek pa je povzel: »Bodi zahvaljen, Gospod, za telesno smrt, ki je naša sestra in, ki ji ne uide nihče, ki je živ! Gorje onim, ki umrjejo v smrtnem grehu! Blagor pa onim, ki so živeli po Tvoji najsvetejši volji, zakaj ne bo jim škodovala druga smrt!« Brnele so besede po sobi. Zdelo se je, kakor bi se raztezale žice od stene do stene. V živo je rezalo Leona, roke so se mu tresle, venomer je prosil Boga, naj mu še ne vzame ljubega brata in tovariša in očeta.« Frančišek ga je pogledal in dejal:

»Ljubi moj Leon, ti mala ovčica božja, bodi vedno pri meni in mi poj o sestri smrti! In brat Angelo naj ti pomaga.«

»Ne bo šlo,« je povzel Elija, »v škofovi palači smo, zunaj so vojaki, kaj bodo rekli?«

Da nisi svet mož bodo dejali, če se boste veselili in peli v celici.«

»O brat Elija,« je odvrnil Frančišek, milost Svetega Duha me je tako iskreno združila z mojim Gospodom in Bogom, da se že smem radovati v Njem!«

In brat Leon in brat Angelo sta zapela: »Bodi zahvaljen, Gospod, za sestro smrt, ki je naša sestra...« in sta pela dalje do konca in pričela znova in Frančišek se je smehljaj in gledal v strop. Ondi - se mu je zdelo, da se odpira nebo in so neskončne livade in so rože in rože in ptički in čebelnice in procesije angelčkov, ki trosijo sončne žarke vse okrog in hodi za njimi Gospod in se mu sveti obličeje in so tako mile in dobre Njegove oči.

»In vse to mi prinese smrt, ljuba, dobra sestra smrt!«

Potem pa je videl v duhu vse svoje brate, ki so na gori La Verna in v dolini Rieti, ki so v Porciunkuli in v Carceri, ki so v daljnih deželah – v Franciji, Španiji, Nemčiji, Afriki... In je pomislil na sestro Klaro in vse njene sestre; zaskrbelo ga je. »Še bodo hodili po potih življenja Gospod,« je molil, pomagaj jim, Ti življenja Gospod, Ti življenje samo!«

Testament

»Tole pa so moje besede za vas, ljubi bratje in to je moja oporoka:

Takole je Bog podelil meni, bratu Frančišku, da se pričnem pokoriti: dokler sem živel še v grehu, mi je bilo prav zoprno, če sem videl gobavce. A Bog me je privedel mednje in sem ostal nekaj časa pri njih. Ko sem odšel od njih, mi je bilo potem vse tisto lahko kar mi je bilo prej težko. In le malo zatem sem zapustil posvetno življenje. Gospod mi je dal toliko vere v cerkve, da sem preprosto molil in dejal: Molimo Te, Gospod Jezus Kristus, tukaj in v vseh cerkvah tega sveta in Te hvalimo, ker si s Svojim svetim križem svet odrešil.« In Gospod mi je podelil in

mi še daje tako vero v duhovnike, ki živijo po zapovedih svete rimske cerkve, da bi se radi zatekali k njim, čeprav bi me preganjali. Pa če bi bil moder kakor Salomon in bi prišel v župnije ubogih, majhnih duhovnikov, vendar ne bi nikdar pridigoval ondi, če ne bi imel dovoljenja od njih. In spoštoval in ljubil bom vedno vse take in druge duhovnike, ker so moji gospodarji. Nočem videti njihovih napak, saj vidim v njih Sina Božjega in moji gospodarji so. Častimo in spoštujemo vse učence svetega pisma

in vse one, ki nam služijo z besedo Božjo, saj nam dajejo duha in življenje.

Ko mi je Bog poslal brate, mi ni nihče povedal, kaj mi je storiti. Sam Najvišji mi je razodel, da naj živim po zapovedih svetega evangelija. V kratkih in preprostih besedah sem dal napisati ta pravila, ki mi jih je potrdil papež. In tisti, ki so prišli, da bi živeli takšno življenje, so razdelili med reveže vse, kar so imeli.

se nadaljuje

Leopolda's journey with cancer

LEOPOLDA KRIŽMAN, born on the 27th of October, 1924, in Kal – Slovenia, passed away peacefully on the 28th of November at 10.40 pm at Cabrini Private Hospice in East Prahran, Victoria.

Rosary for Leopolda was held on the 1st of December and her Funeral / Burial Mass on the 2nd of December, at St. Justin's Catholic Parish in Wheelers Hill. Her final resting place is at Springvale Crematorium, Springvale – Melbourne.

Leopolda's battle with cancer began in early August 2003, when she was initially diagnosed with having a 3 cm tumor in her left kidney. However after further examination it was identified that Leopolda's cancer had spread to her bones throughout her entire body.

This cancer was very cruel and not only broke her back but also broke her left hip twice. Her determination to live was demonstrated by her strength and courage every time she was presented with a new challenge. Even during her times of severe pain and suffering, Leopolda taught us to never give up the fight and to be strong mentally and physically to combat the disease as she did. She was a role model and inspiration to us all and based on the support our family has received she had influenced many people's lives in a positive aspect.

The Križman family, Anton – husband and Susie – daughter, want to thank everyone who has been part of Leopolda's journey and would like to wish those who are currently caring for sick family members, all the strength, courage and energy to keep on going, as family support is so important.

Thank you and may Leopolda Križman rest in peace.

Susie Križman, Melbourne VIC

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Pocitnice v Mt. Elizi

Ko sem bila v Mt. Elizi v petek zvečer pri sveti maši, me je pater Ciril vprašal, da bi kaj napisala o počitnikovanju. Patru se ne sme odkloniti. Vem, da Misli pripraviti ni lahko in strani je treba napolniti. Sama vem, koliko papirčkov zmečkam, predno kaj zložim. Spomini so še sveži in bom napisala svoja doživetja iz naših tradicionalnih počitnic.

Slovenci v Melbournu obiskujemo ta počitniški kraj že dolgo let. Jaz osebno že 20 let. Število je padlo od prvih začetkov na skoraj četrt. Na začetku smo imeli tri tedenske, potem dva tedenske in letos eno tedenske skupne počitnice. To je odvisno od nas, kajti mnogi ne prihajajo več, otroci so odrasli, nekateri imajo zasebne hiše na morju, drugi so onemogli ali pa so že pomrli.

Poslopje je prodano novemu gospodarju, zato iz leta v leto čakamo, kdaj bodo zaprli naš počitniški dom. V vseh teh letih smo doživeli veliko lepega, imamo mnogo spominov o naši vsakoletni koloniji, o čudovitih lepotah cipres, cerkvice sv. Frančiška, šumenja in valovanja morja spodaj v dolini in v daljavi, kakor daleč sega pogled izpred vhoda v veliko jedilnico, kjer smo se tolikokrat zbirali k obrokom in zvečer na klepet pa tja do mesta Melbourne, ki se je ponavadi razbohotil v lučkah v mraku in se razkazoval do prvega svita.

Letos je prijave sprejemala misijonarka Marija Anžič in lepo speljala; je mlada in delo ji gre dobro od rok. Prijavilo se je 32 ljudi in vsak dan je še kdo prišel za kakšno noč ali pa samo na obisk. Torej začeli smo v nedeljo, 11. januarja in končali v nedeljo, 18. januarja 2004. Ker je bila druga nedelja, je imel pater maše v Kew, Geelongu, St. Albansu in zvečer je prišel med nas. Drugi dan, v ponedeljek pa je imel pogreb v St. Albansu. Kot vedno je bilo vse na »kupu«. V torek pa se nam je pridružil in ostal nekaj

dni z nami. Lepo smo uredili urnik za pomoč v kuhinji. Vreme je bilo lepo in ne smemo se pritoževati. Voda pa je bila strupeno mrzla.

Dnevni red je bil tak kot vsa leta. Dan smo pričeli s sveto mašo ob 7.30, kosilo je bilo ob eni uri in večerja ob 6.30 zvečer. Ob deveti uri pa smo imeli »majlo« s pecivom. Ob večerih smo se redno zbirali k rožnemu vencu v kapeli, kjer smo imeli jaslice in prepevali božične pesmi. Petje je vodila Antonija Sankovič. Tam, kjer se poje, je vedno prijetno. V kuhinji in včasih tudi v jedilnici so se vrtele ob glasbi Lentijeve harmonike pridne kuharice Ana Špacapan, ki je imela glavno vlogo in v pomoč si je pripeljala gospo Milko Želko. Obe sta se trudili, da nas zadovoljita. Hrana, tako kot vedno zelo okusna in lepo pripravljena. V kuhinji se zgodi, da včasih kaj manjka. Zato pa so imele pridno "šoferko" Vido Valenčič, ki je bila vedno pripravljena pomagati in se odpeljati do trgovine. Boglonaj vsem trem!

Skoraj sem pozabila, da smo imeli presenečenje. Pater Ciril nas je presenetil. Priletel je s helikopterjem in pristal na jasi pred vhodom. Kot vemo, je pater športni pilot helikopterja (*fotografija spodaj*). Z njim je priletel tudi lastnik helikopterja, ki je patrov prijatelj Hugh Fox

iz Ocean Grove pri Geelongu. Čestitali smo mu in se skupaj slikali. Povedal je, da je izkoristil vozovnico, ki jo je dobil za 50. rojstni dan. Hvala, pater, za takšen obisk. V soboto zvečer smo imeli vigilno sveto mašo in zahvalo za vse trenutke, ki smo jih skupaj doživeli. V nedeljo smo vse počistili in gospodinja doma je hodila za nami in kar naprej ponavljala, da Slovenci najbolj počistimo za seboj. »Kaj mislite, kako smo vse počistili?« »Lepo!«

Tako se nam je steklo še eno leto počitnic. Bog daj, da bi še skupaj hodili, čeprav v manjšem številu in, da bi še naprej skupaj držali kakor ena družina, kot je vedno dejal pater Bazilij. To so moje najlepše počitnice, ko vse počiva, tudi moja kuhinja, ko se umaknem za en teden.

Hvala verskemu središču tudi za to skrb poleg pisanja Misli, vsega drugega rednega dela in mnogo drugih opravil, ki se ne vidijo. Hvala tudi vsem vam, s katerimi smo skupaj preživljali prijeten teden.

Anica Smrdel, Melbourne VIC

Zadovoljno, srečno in zdravo v novo leto 2004

S prvim januarjem letos smo avstralski Slovenci lahko lažje in globlje zajeli sapo in zadihali v prihodnost...

V Ljubljani je bil 4. julija 2003 podpisan dogovor med Avstralijo in Slovenijo, v sklopu pristojnih organov o izvajanju sporazuma socialne varnosti med pristojnima organoma za vlado Avstralije in vlado Republike Slovenije. Verjetno je večina vas že to sprejela od vašega krajevnega Centrelinka, v obratnem slučaju pa se tam osebno oglasite in vprašajte za formularje - Sporazum o socialnem varstvu med Slovenijo in Avstralijo (Guide to claiming a Slovenian pension), ki je prišel v veljavo 1. januarja 2004. Ti formularji vam nudijo točna navodila za overovitev vašega delavnega obdobja in bivanja v Avstraliji. Kličete lahko Centrelink na krajevno telefonsko številko: 131021. Za obširnejša navodila pa na Centrelink International Services, Hobart, na telefon: 131673 ali fax: (03) 6222 2799. Pišete lahko na naslov: GPO Box 273, Hobart 7001. Sledeči pa je tudi e-mail naslov: international.services@centrelink.gov.au

Če želite kontaktirati Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Ljubljani, je naslov: Kolodvorska ulica 15, 1518 Ljubljana; telefon: 0011 386 1 4745100; fax: 0011 386 1 2321265. Priporočam vam, da to storite čimprej, zaradi časovne omejitve in uspešno pot v upokojensko dobo...

Iz naših steza na tej strani luže.

V zadnjem četrletju leta 2004 sem sama kot dolgoletna sodelavka na polju oskrbe ostarelih povabila na skupni zmenek vse, ki jih to vprašanje zanima in predstavnike slovenskih ustanov Viktorije. Razpravljali smo o vprašanjih naše slovenske skupnosti, boljše oskrbe, bodočega preživetja, možnosti črpanja ponudb socialnega varstva v Viktoriji – Avstraliji...

Po petdesetih letih se vrste temeljnih začetnikov ožijo, vložena življenjska sila prostovoljnega razdajanja se približuje koncu. Drugačna čustvena nuja življenja naših mlajših avstralskih Slovencev praktično ne zmore uporabiti, oziroma vključiti v dnevnik svoje vsakdanjosti idilo našega domotožja – slovenska središča. Tako smo se na drugem sestanku z večino predstavnikov Slovenskih ustanov Viktorije povezali z osebjem od Migrant Information Centre. Predložen je bil format Meeting the needs of Slovenian Community in Victoria – Project Brief for the Victorian Migrant Community Partnership Programme.

Vložili smo prošnjo za finančno podporo izvajanja te socialne službe, nakar bo odgovor šele v prvem četrletju 2004, naš sestanek predstavništva slovenske skupnosti in interesentov – tretji po vrsti, bo 11.2.2004 ob 7.30 zvečer v Baragovi jedilnici v Kew.

Helena Leber

našim mladim, ki so zelo pridno delali. Bralcem Misli in vsem Slovencem želim srečno novo leto, posebno še uredništvu. Lep pozdrav iz Geelonga.

Lojzka Kuhar, predsednica društva Ivan Cankar

Božično kosilo v društvu Ivan Cankar v Geelongu drugo nedeljo v decembru je bilo uspešno. Vrhunec vsega je bil prihod Miklavža, angelov in parkljev. Miklavž je vse otroke obdaril, potem so imeli otroci "party". Tudi otrok je bilo veliko. Imeli smo se lepo na Štefanovo in Silvestrovo. V veseli družbi smo pričakali novo leto in skupaj nazdravili. Vsem, ki ste pomagali, da je bilo praznovanje tako lepo, se prisrčno zahvaljujem, posebno

VASI DAROVI, DO 6.2.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$390: F. I. Valenčič. **\$220:** Alfred Brežnik. **\$130:** Philippa in Milan Beribak. **\$85:** Frank Majc. **\$70:** Leon Robar, I.F. Kampos, J. Robar. **\$60:** Pavla Zemljak. **\$50:** Maura Vodopivec, Zinka Černe. **\$40:** Franc Kovce, Marijeta Hren, Ivana Ponikvar. Bračko, Anton Šircelj. **\$30:** Ivan Šuštarčič, Marija in Ivan Harej, Ernesta Vran, Marijan Lauko, Milena Baetz, Julijana Košir. **\$25:** Pavla Marinovich. **\$20:** Anton Jesenko, Elizabeth Vajdič, H.E. Wajon, Danilo Mršnik, Zlatka Agrež, Pavel Tonkli, Ida Jež, Marija Burlovič, Anica Rezelj, Karlo Rožanc, Marija Škofic, Stanko Tomšič, Cilka Žagar, Jože Krušec, Zora Gec, Ivanka Štemberger, Branka Iskra, Franc Tanšek, Ljenko Urbančič, Lotte Rafolt, Marija Podgornik, Mary Štukelj, Marija Boelecky, Lojze Korošec, Dušan Jenko, Silva Krčmar, Ana Horvat, Marta Kohek, Alojz Kerec, Zinka Kajzer, Andrej Grlj, Paulina Pahor, Danica Petrič, Franc Rolih, Angela Povh, J. Bajt, Iva in Danilo Kreševič, Mirko Koder, Petrina Pavlič, Albin Fabian, M. Bertoncelj, Miha Matkovič, družina Basa, Cecilija Pirnat, Pavla Fabian, Vinko in Marija Ovijač, družina Mramor, Angela in Peter Vorič, Marko Zitterschlager, Ivan Pišotek, Jožica Paddle, Ema Kowalski, Roman Divjak, Toni Urbančič, Marjan Marsič, Franc in Fanika Maver, Slavka Ivančič. **\$15:** Anton in Marija Brne, Gabriel Gomizelj. **\$10:** Branko Jerin, Jana in Jože Čeh, Cirila Neubauer, Julijana Veber, Viktor Bizjak, Emillia Walls, Magda Benc, Jože Lapuh, Rihard Verbanc, Marta in Anton Kristan, Karl in Josephine Twrdy, M. Vihtelič, Ema Kosmina, Alojz Gašperič, Slavko Koprivnik, Paulina in Matija Cestnik, Josi in Marjan Preložnik, Max Hartman, Hilda Vidovič, Franc Janežič, Vince Erjavec, Srečko Brožič, Barbara Marinčič, Marija Cesnik, Anton Gjerek, Ivanka Spevan, Alojz Rus, Antonija Vučko, Marija in Franc

Car, Marija Blažević, Fani in Peter Natlačen, Ivanka Jerič, Jože Bedrnjak, Ivanka Žabkar, Ernest Rutar, Terezija Jošar, Jože Nemeš, Hinko Hafner, Bruno Pavšič, Tomaž Možina, Mihaela in Viktor Semelbauer, Janez Kucler, Ivanka in Ivan Bratoš, Antonija in Jože Topolovec, Ana Ogrizek, Jože Ramuta, Ana Šutej, Franc Ivančič, Danica Gorup, Helena Hilla, Anica Smrdel, Milena Birska, Vinko Tomažin, Elizabeta Kenda, Roman Uršič, Joseph Rezek, Ana Nemec, Albina in Hans Konrad, Cvetka Koblar, Peter Stepančič, Ladislava in Ivan Hozjan, Janez Stajniko, Toni Kenda, Toni Šajn, Ana in Štefan Kolenko, Zofija in Alojz Hrast, Franjo Majerič, Jože Plevnik, Elizabeta Kovačič, Marija Urbanc, Jože Grilj, Nino Burlovič, Ana Dominko, Alojz Seljak, Ivan in Ladislava Hozjan, Anton Skok. **\$6:** Mimika Horvat. **\$5:** Jože Brožič, Milka Zidar, Franc Šavli, Jože Malnarič, Sofia Krojs, Frančiška Truden, Joe Belovič, Franc Križman, Marija in Emil Kalčič, Franc Prosenik, Jože Kocijančič, Marija Gregorič, Jože Gojak, Frančiška Ludvik, Marija Ritlop, Pavla Ogrizek, O. Mezinec, Alexander Gubič, Veronika Seljak, J. Cetin, Vera Kenda, družina Kenda, Štefka Zorko, Stanislav Bele, Emil Sosič. **ZA PATRA STANKA ROZMANA: \$450:** Molitvena skupina Canberra. **ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$50:** Irma Ipavec (namesto božičnih voščilnic). **\$20:** Zora Kim, Fani Šajn, Slavka Kastelic, Anica Rezelj. **\$10:** N.N., Marko Zitterschlager, Zlatko in Marta Skrbiš. **ZA LAČNE: \$25:** Marija Boelecky. **\$20:** Tone Mikolič. **ZA SEMENIŠČE V VIPAVI: \$50:** Petrina Pavlič. **ZA DOM MATERE ROMANE: \$20:** F. Lužnik. **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$20:** Jožica in Franc Bresnik. **ZA MISIJONE: \$20:** Anton in Tončka Stariha (namesto božičnih voščilnic). **ZA PATRA PEPIJA: \$20:** Klara Bracar. **ZA REVNE OTROKE MATERE TEREZIJE: \$5:** Štefka Zorko. **HVALA VSEM!**

SLAVKA MATJAŠIČ je 2. decembra dopolnila 80 let življenja, njen mož FRANC pa je v novembru 2003 dopolnil 84 let. Po 57 letih skupnega življenja sta oba še vitalna in polna optimizma.

Redno ju srečujemo pri slovenskih mašah vsako drugo nedeljo v Geelongu. V krogu družine in prijateljev je Slavka slovesno praznovala svoj praznik na klubu Ivan Cankar v Geelongu. Draga Slavka, naj Vas Gospodar življenja še naprej ohranja pri zdravju in močeh, prav tako moža Franca, da bosta skupaj obhajala še veliko jubilejev.

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Pošta Slovenije je na tekmovanju za najlepšo znamko sveta zasedla četrto mesto

Založniška hiša Timbropresse je v letu 2003 osmič zapored organizirala tekmovanje za izbor najlepše znamke sveta, na katerem je sodelovalo 35 poštnih organizacij, vsaka je tekmovala z znamko, izdano v letu 2002, ter blokom, izdanim v obdobju 1999–2002.

Pošta Slovenije je na tekmovanju sodelovala z blokom z motivom vinske trte ter dosegla četrto mesto. Na prvem mestu je bila Nova Kaledonija, sledile so ji Belgija, Namibija, Slovenija in Avstralija. Pri izboru najlepše znamke je dosegla prvo mesto Namibija, sledile so ji Singapur, Kanada, Argentina in Luksemburg.

Iz Kraljičine dežele

Potnica z ladje Toscana

Razveselila sem se, ko sem v decemberski številki videla sliko ladje "TOSCANA", ker smo s to ladjo tudi mi 9. februarja 1954 pripluli v Melbourne. Predstavila bi Vam rada nekaj imen oseb, ki smo bili skupaj na ladji: Pavla in George Marinovič, Georgev brat Aleks in njegova žena Milka Marinovič in njuna hčerka Vesna. Od ostalih potnikov se spominjam samo še Viktorja Ferfolja in Franca Penka. Potovanje iz Trsta do Melbourne je trajalo dolgih 40 dni, zato se spominjam, da smo bili vsi zelo veseli, ko smo po dolgem potovanju zagledali avstralsko obalo. Od omenjenih potnikov so trije že med pokojnimi: Milka Marinovič je umrla 14.5.1997 v starosti 71 let. Aleks Marinovič je umrl 23.11.1997 v starosti 74 let in George Marinovič je umrl 14.1.2002 v starosti 82 let. Žal mi je, da se zaradi daljave ne bom mogla udeležiti srečanja pri sv. maši v KEW. Lep pozdrav vsem sopotnikom Toscane, kakor tudi bralcem MISLI.

Pavla Marinovič, Bribie Island QLD

ČAS JE ŽE, da se Vam oglasim iz Kraljičine dežele s poročilom dogodkov zadnjih mesecev. Začel bom s tradicionalnim miklavževanjem, ki se je med nami kar dobro uveljavilo, saj se tega srečanja radi udeležijo mladi in tudi ne tako mladi. Tako je bilo tudi letos. Obiskal nas je Miklavž s spremstvom angelov in parkeljna in v veliko zadovoljstvo navzočih razdelil vrečo dobrot.

Poleg rednih piknikov vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu je odbor priredil tudi uspešno silvestrovanje. Prvi weekend v januarju je slovensko skupnost obiskal pater Filip ter daroval božično sv. mašo na Zlati obali, v dvorani društva Planinke in v Buderimu. V naslednjih dneh je obiskal tudi bolnike in osamljene. Na domu Toneta in Anke Brožič je pater daroval sv. mašo za zdravje Anke in bolnikov. Posebno veselo je bilo patrovo srečanje tukaj v Caboolturi z ožjo sorodnico njegovih faranov v Strunjanu, kjer je pater Filip več let deloval kot župnik te Marijine božjepotne cerkve. Pastoralnemu duhovniku takšno srečanje s člani njegovih bivših faranov veliko pomeni, zato se je razvila živahna debata o poznanstvu družinskih članov in faranov, ki jih je pater krstil ali poročil.

V torek, 20. januarja, se nas je precej rojakov zbralo v Nerangu ob novem grobu pokojnega Adolfa Kolednika, kamor smo položili njegove upepeljene ostanke. Z molitvijo smo se spomnili tudi drugih pokojnih rojakov, ki imajo na tem pokopališču svoje počivališče, predvsem v neposredni bližini Jožeta Vaha, saj je že več kot eno leto, odkar nas je zapustil. Albina Vah nam je ob koncu pripravila dobro zakusko, kjer smo zaključili srečanje.

V nedeljo, 25. januarja, nas je obiskala ekipa TV Slovenije, da so naredili nekaj posnetkov za televizijski program Naši na tujem.

Tukaj v Brisbanu smo sedaj v času priprav na praznovanje zlatega jubileja združevanja brisbanske slovenske skupnosti. Predhodni Pripravljalni odbor je že v letih od 1952 do 1954 s tedanjim predsednikom (sedaj že pokojnim) Cirilom Vugom začel zbirati Slovence na slovenske družabne večere s plesom v središču Brisbana - v BAFS dvorani na George St. To ni bila lahka zadeva v takratnih razmerah, ko smo bili vsi Jugoslavs, piše eden prvih odbornikov, Jože Košorok, saj smo se predtem iskali po tujih zabavah. Ta je našel enega rojaka na eni prireditvi, drugi na kakšnem drugem srečanju, tretji zopet drugje in tako se je širil krog slovenske skupnosti. V prvem zapisniku, (ki ga hranim v arhivu) z dne 25. julij 1954, je takratni tajnik Prireditvenega odbora Janez Primožič že zapisal, naj bi se naslednja zabava vršila na ime MISLI. V tistem času sta frančiškana patra Beno Korbič in Klavdij Okorn začela leta 1952 izdajati prvi slovenski mesečnik Misli. Priljubljenost in povezanost na slovenski tisk MISLI - slovenske besede v Avstraliji - je bila takrat tako močna, da so že prva pravila našega društva Planinke, katere je leta 1955 ob ustanovitvi predstavil Stanko Sivec, vsebovala v drugem členu namen društva: da drži zvezo z ostalimi Slovenci širom Avstralije preko versko socialno informativnega lista MISLI. Ta člen se je z malo spremembo ohranil v društvenih pravilih še do danes. Ko je 23. januarja leta 1955 Stanko Sivec ustanovil društvo Planinka, se je Prireditveni odbor razšel. Nova pravila pa so nudila društvu Planinka red in stabilnost, da se je tako ohranilo do sedaj. Praznovanje zlatega jubileja je praznovanje združevanja Slovencev v Queenslandu. Sedaj je čas, da damo priznanje tistim rojakom, ki so pred

50. leti orali ledino združevanja Slovencev na tem lepem delu Avstralije. Sedaj je čas, da se spomnimo na pravi pomen slovenske družbe v tujem svetu, da pri tem ne pozabimo na delo in trud ter na pridobitve, ki so bile tekom let ustvarjene. Sedaj je tudi čas, da se spomnimo tistih umrlih sodelavcev, ki so vložili veliko truda v korist slovenske skupnosti. V soboto, 28. februarja zvečer bo tudi čas slavlja s plesom, da se spomnimo veselih srečanj, ki smo jih v domači družbi preživeli. Naslednji dan, v nedeljo pa bo tudi čas pri sv. maši ob 10.30 v dvorani Planinke, da se Bogu zahvalimo za varstvo in pomoč ter za vse dobro v preteklih petdesetih letih. Lep pozdrav!

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Evropska turneja - Active Solutions and Consulting Group

Veseli smo, da vam lahko podamo kratko informativno poročilo z naše zelo uspešne turneje po Evropi. Imeli smo 100% več predstavitev in individualnih razgovorov, kot smo pričakovali na začetku in vsekakor lahko v Avstraliji pričakujemo še več novih slovenskih družin in posameznikov mlajše generacije.

Predstavljali smo možnosti za začasno ali stalno naselitev v Avstraliji, Kanadi in na Novi Zelandiji z legalnega, ekonomskega, študijskega in zaposlitvenega vidika. Glavna predavateljica sva bila Tony in Monica Lenko. Na vsaki predstavitvi smo imeli filme z raznimi naravnimi in turističnimi znamenitostmi in atrakcijami predvsem iz Queenslanda, kjer je tudi sedež našega podjetja – promocijske materiale so nam priskrbeli naši domači poslovni partnerji kot so avstralske turistične organizacije, nepremičninske agencije, avstralske univerze, itd.

Zajeli smo več držav in sicer Avstrijo, Nemčijo, Italijo, Madžarsko, Hrvaško, itd. V Sloveniji smo morali svoje predstavitve in srečanja zaradi velikega zanimanja in medijskega pokrivanja ponoviti – skupaj smo jih imeli kar 7. Na vsaki je bilo več kot 70 ljudi iz vse Slovenije. Moramo povedati, da se razlogi za selitev zelo razlikujejo od države do države in danes se Slovenci odločajo za kratek ali daljši skok v tujino največ zaradi kariernih možnosti, spremembe življenjskega stila, klime ter onesnaženosti in zaradi večjih zaposlitvenih opcij.

V glavnem je splošno znanje o legalnih možnostih in vladnih migracijskih programih precej

slabo, kajti migracijski zakon se spreminja zelo pogosto, tudi tedensko.

V Sloveniji in ostalih državah smo kot podjetje dosegli izredno prepoznavnost, tudi na nacionalni ravni skozi aktivnosti našega lokalnega predstavnika, predvsem pa zaradi izrednega zanimanja medijev kot so dnevni časopisi Delo in Večer ter radijske postaje.

Slovensko skupnost v Avstraliji želimo obvestiti, da bo naslednje leto v Avstralijo samo preko našega podjetja prišlo več kot 15 mladih slovenskih družin, v naslednjih letih bo pa ta številka že presegala 30 družin letno. Naši klienti predstavljajo zelo zanimivo skupino – najdete lahko samske profesionalce, družine s štirimi otroci, študente in podjetja ter poslovne ljudi, ki nadaljujejo svoje poslovne kariere v Avstraliji.

Našo evropsko turnejo bomo ponovili naslednje leto septembra in oktobra in čeprav Slovenija predstavlja le majhen del naših poslovnih in marketinskih aktivnosti, bomo vsekakor organizirali še več srečanj kot letos, tudi z različnimi podjetji, ki imajo želje po prodiranju na tuje trge.

Če želi kdo od vas še več podatkov, slik ali dodatnih informacij, vas vabimo, da obiščete našo spletno stran www.activescgroup.com ali se oglasite Tonyju ali Monici na tel: 07 5473 5254 ali email: info@activescgroup.com

Z veseljem bomo odgovorili na vaša vprašanja ali komentarje!

Au - Pair / Care taker

Ste Slovenci ali potomci Slovencev, ki želijo varuške s tekočim znanjem slovenskega jezika (ali tudi nemščine, italijanščine in francoščine), ki ga lahko enostavno prenašate na svoje otroke – skozi igro in vsakdanje obveznosti?

Lahko vam priskrbimo varuške moškega ali ženskega spola vseh starosti za pomoč v družini, pri varstvu otrok ali oskrbi starejših družinskih članov za kratek ali daljši čas. Stroškov nimate, razen hrane in stanovanja, ki ga nudite osebi.

Dobili boste podroben vprašalnik in poskrbeli bomo za ujemanje vaših želja s pričakovanji, znanji in sposobnostmi osebe, ki prihaja k vam.

Za dodatne informacije in vaše želje nas kontaktirajte na telefon 07 5473 5254, fax 07 5473 5079 ali email: info@activescgroup.com

Toni in Monika Lenko, Gold Coast QLD